

Сватовничаго. Отъ София.

М. Твои ли! Те отъ това по-добро-здорове.

Св. А пъкъ добро, добро да му се не пародвашъ. Запу-
вашъ го тъй-ондѣ, а то като заприказва да
не му се наслушашъ!

М. Ами сигурен ли е?

Св. Ще кажете кога да дойде. Ще си отприказвате.
Азъ не искамъ да кажете единъ денъ, че сѣмъ ви
изгориха. Зеръ ти е вѣнчано не е за денъ, за глѣ.

М. Е, твои е твои! Като му да дойде утре вечеръ.
Да се видимъ, да се разберемъ!

Св. Харно, харно.

Марта поздравява ракии на сватовницата.

Св. (Следъ като изпило шампанското си) Какъ да ви не хвали
говѣтъ, които сѣмъ добри. А пъкъ този флора-пази
Богче! Змиѣ!

М. Тѣтъ пращатъ ли те нѣкогѣ?

Св. Метехи кракѣти ми да не е стѣнвало у мѣхъ.
Този флора ми даде едно афронто, че нѣма да го
забравѣ до урѣк.

М. Вледай ти!

Св. Намѣриха нѣкакви дипломати, че кой знае какво
е свръшка. Нѣка стане, че могла да се похвали.
То сватославенъ ако бѣше лена работѣ....

М. Твои, твои (пожава ѝ една бонкина) На сѣре дѣто си
блѣскала нѣмѣ. Пъкъ като стане Копрунени даръ го
има.

Св. Дай Богче! Отъ тѣмѣтъ уста ѣ Боги уши. (изв.)
А сѣре да ходѣ, че ѣ на друго мѣсто не закатъ.

М. Твои. Какво е.

Св. Ма, истинѣ сѣредъ хората. Тѣ сѣ голѣмъ рѣхъ
и за мѣхъ Намѣриха мѣрѣвѣ.